

JÉZUS ÉS A TANÍTVÁNYOK VISZONYULÁSA A SZOMBATHOZ

A téma vizsgálata közben szükséges még arra is kitérni, hogy Jézus és a tanítványai miként viszonyultak a Tízparancsolatban adott nyugalomnaphoz. Mert ha Jézusnak az lett volna a szándéka, hogy kezdeményezi a nyugalomnap megváltoztatását, akkor annak az Ő tanításában és az életében, illetve a tanítványainak életében és az általuk adott tanításokban is meg kellett volna jelenni.

Jézusnak a szombattal kapcsolatos álláspontjáról többek között Lukács evangéliumában olvashatunk. Itt azt találjuk, hogy amikor Jézus Názáretbe ment, akkor **szokása szerint** a zsinagógába ment szombaton, vagyis megünnepelte a szombatot nyugalomnapként. *„És elment Názáretbe, ahol felneveltetett: és bement, **szokása szerint, szombatnapon a zsinagógába**”* (Lk 4,16).

Amit szokásból teszünk, azt általában folyamatosan és állandóan gyakoroljuk, hiszen ez a szokásunk. Lukács szerint Jézusnak többek között az volt a szokása, hogy a szombati istentiszteleteken rendszeresen ott volt, részt vett azokon, ezért ment el a zsinagógába, noha Ő máshol és máskor is tarthatott volna istentiszteletet. Jézus azért alakította ki ezt a szokását, mert Isten törvénye ezt a napot különítette el a többi nap közül erre a célra.

Rendkívül jellemző Jézus és a farizeusok viszonyára az a körülmény, hogy Jézus szombatünneplésével kapcsolatban a farizeusok nem voltak képesek más kifogást találni, mint csak azt, hogy ezen a napon is meggyógyított beteg embereket. *„Az írástudók és farizeusok pedig leselkedtek ő utána, ha vajon gyógyít-e majd szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene”* (Lk 6,7). Jézus azonban csupán igyekezett helyreállítani a vallási vezetők megromlott igeértelmezése miatt kialakult

torz szombatünnepelést, ami egyes esetekben tiltotta a szombati gyógyítást. Ezért feltette nekik a kérdését: *„Szabad-é szombaton jót tenni... életet megtartani, vagy elveszteni?”* (Lk 6,9). Máskor pedig még azt is elmondta: *„a szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért”* (Mk 2,27). Ezzel Jézus arra utalt, hogy a szeretetadás hozzátartozik az Isten által elrendelt nyugalomnaphoz, mert *„a törvénynek betöltése a szeretet”* (Róm 13,10).

Amikor Jézus a *„szombat Ura”*-ként jelölte meg önmagát; ezzel a kijelentésével nem a Tízparancsolatnak a szombatra vonatkozó részét akarta érvényteleníteni. *„Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia”* (Mt 12,8). Sokkal inkább a szombattal kapcsolatban végzett helyreállító szándékát akarta megerősíteni. Arra hivatkozott, hogy Ő volt a Teremtő, Ő adta Édenben a szombatot az embernek, tehát Ő az Ura ennek a napnak is. Mert *„Minden Ő általa lett, és Nála nélkül semmi sem lett, ami lett”* (Jn 1,3). Ezért a vele szemben állóknak mintha azt mondta volna: ha valaki tudja, hogy mit szabad tenni szombaton és mit nem, akkor az éppen én vagyok, hiszen én rendeltem el az embernek ezt a napot, és a vele kapcsolatos szabályokat és rendeleteket is én adtam.

Ha Jézus meg akarta volna változtatni a heti nyugalomnapot szombatról vasárnapra, akkor ezt feltétlenül hangsúlyoznia kellett volna a tanítványai előtt vagy az ihletett írásokban. Ennek azonban csak az ellenkezője történt meg. Éppen ezért nagyon különös, hogy a vasárnapot ünneplő keresztények beismerik ugyan, hogy a Tízparancsolat egyéb követelményeit még ma is be kell tartani, csak a szombatra vonatkozó rendelkezéssel kapcsolatban mondják azt, hogy ez már nem érvényes.

Jézus tanítványainak az életében sem látunk változást. Az apostolok is szombatot ünnepeltek, még Jézus mennybe menetele után is. Pálról például azt olvashatjuk: *„Vetekedett*

pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezett mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni” (Csel 18,4). Még a pogányok is szombati összejövetelre kérték az apostolt. „Mikor pedig kimentek a zsidók zsinagógájából, kérték a pogányok, hogy a következő szombaton prédikálják nekik ezen beszédek... A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűlt az Isten igéjének hallgatására” (ApCsel 13,42, 44).

Ha az apostolok vasárnapot ünnepeltek volna, akkor nyugodtan kérhették volna Páltól a pogányok azt, hogy szombaton menjél csak a zsidókhoz, de mivel te vasárnapot ünnepelsz, így ezen a napon hozzánk gyere, és nekünk hirdesd az evangéliumot. De nem ezt tették, mert tudták, hogy Pál a szombatot tartja istentiszteleti napként, nem a vasárnapot. Ezért kérték tőle, hogy a következő szombaton nekik prédikáljon Isten Igéjéből.